

prima instanță: V. Gîrleanu

instanța de apel: M. Ciugeanu, G. Dașchevici, I. Cotruță

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru

Judecătorii Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către administratorul insolvabilității Întreprinderea cu Capital Străin „Flexizor” Societate cu Răspundere Limitată, Svetlana Cojocaru,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Întreprinderea cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Flexizor” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Flexizor” Societate cu Răspundere Limitată, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 10 iulie 2015,

constată

La 04 martie 2015, Întreprinderea cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Flexizor” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 18 septembrie 2009 între Întreprinderea cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată în calitate de beneficiar și Întreprinderea cu Capital Străin „Flexizor” Societate cu Răspundere Limitată în calitate de antreprenor a fost încheiat contract de antrepriză nr. DH-18/09 privind prestarea serviciilor.

În urma efectuării achitărilor conform contractului de antrepriză din luna august 2012 și pînă la data depunerii cererii de chemare în judecată, Întreprinderea cu Capital Străin „Flexizor” Societate cu Răspundere Limitată a acumulat o datorie față de Întreprinderea cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată în sumă de 196 736,49 lei, confirmată prin numeroase acte de verificare a decontărilor

reciproce și documente contabile corespunzătoare.

Susține reclamantul că de nenumărate ori s-a adresat către Întreprinderea cu Capital Străin „Flexizor” Societate cu Răspundere Limitată privind restituirea datoriei menționate sau prezentarea unor propuneri concrete cu privire la restituirea datoriei, însă toate aceste adresări au fost lăsate fără răspuns.

La 01 decembrie 2014, Întreprinderea cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată a expediat în adresa Întreprinderii cu Capital Străin „Flexizor” Societate cu Răspundere Limitată pretenția privind achitarea datoriei, însă această pretenție a fost lăsată fără răspuns.

Întreprinderea cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată indică că pînă la data depunerii cererii de chemare în judecată Întreprinderea cu Capital Străin „Flexizor” Societate cu Răspundere Limitată nu a achitat datoria conform contractului de antrepriză nr.DH-18/09 din 18 septembrie 2009.

Solicită Întreprinderea cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată încasarea din contul Întreprinderii cu Capital Străin „Flexizor” Societate cu Răspundere Limitată în beneficiul său a datoriei în sumă de 196 736, 49 lei și taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 5902, 10 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 1010 iulie 2014, acțiunea a fost admisă, fiind dispusă încasarea din contul Întreprinderii cu Capital Străin „Flexizor” Societate cu Răspundere Limitată în beneficiul Întreprinderii cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată a datoriei în mărime de 196 736,49 lei și taxa de stat achitată la înaintarea acțiunii în mărime de 5 902,10 lei, în total 202 638,59 lei (f.d. 89-91).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016, a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Flexizor” Societate cu Răspundere Limitată, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 10 iulie 2015 (f.d. 125-130).

La 10 mai 2016, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei emise (f.d. 132).

La 15 iulie 2016, administratorul insolvenței Întreprinderea cu Capital Străin „Flexizor” Societate cu Răspundere Limitată, Svetlana Cojocar a declarat recurs, împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea actului judecătoresc contestat și a hotărîrii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat la 15 iulie 2016, este depus în termen, deoarece conform copiei plicului anexat la cererea de recurs, se confirmă faptul că recurentul a recepționat copia deciziei instanței de apel la 16 mai 2016 (f.d. 140).

În motivarea recursului administratorul insolvenței Întreprinderea cu Capital Străin „Flexizor” Societate cu Răspundere Limitată, Svetlana Cojocar a invocat că atât instanța de apel, cît și prima instanță au examinat pricina fără stabilirea tuturor circumstanțelor importante a cauzei. Astfel recurentul susține că nu a fost citat legal

la examinarea pricinii în prima instanță. De asemenea invocă că conform hotărârii Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2015 a fost dispusă intentarea procesului de insolvență față de Întreprinderea cu Capital Străin „Flexizor” Societate cu Răspundere Limitată. La rândul său Întreprinderea cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată și-a înaintat pretențiile sale în instanța de insolvență. Consideră recurentul că în situația dată prezentul proces conform art. 79 (4) Din Legea insolvenței urma să fie suspendat.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 03 august 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Întreprinderii cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată, cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței

La 05 septembrie 2016 Întreprinderea cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată a depus referință la cererea de recurs depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Flexizor” Societate cu Răspundere Limitată, prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, administratorul insolvenței Întreprinderea cu Capital Străin „Flexizor” Societate cu Răspundere Limitată, Svetlana Cojocar, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de administratorul insolvenței Întreprinderea cu Capital Străin „Flexizor” Societate cu Răspundere Limitată, Svetlana Cojocar, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către administratorul insolvenței Întreprinderea cu Capital Străin „Flexizor” Societate cu Răspundere Limitată, Svetlana Cojocar, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală